

Člověk dělník

Umbrtka

Dělník ráno přetřhl svůj sen
Jeho dílna volá po šedé práci
Člověk zarmouceně probuzen
Ta noc nebyla bez emocí

Za dveřmi domu krutý vládne mráz
V led se mění šedé slzy
Město je pokryté závojem krás
Které však pramálo lidí má v duši

Prochladlá tvář obyčejného dělníka
Tak stejně nicotná jako tisíců dalších
Nikdo z nich neví o mysli člověka
Hlubší a divnější než pravda dnů všedních

Za noci těžké stroje ovládají snové vize
Potemnělé budovy, chrámy a koleje
Jsou náplní nitra, průmyslové práce
Zas a zas ta stejná místa, jak za noci, tak za dne

Prochladlou rukou když chopil se nářadí
Šedý olej vtéká mezi prsty, staré a udřené
Pánem je nad kovovými tvory, na dávné sny vzpomíná
Kam všude mohou vést kroky, když člověk zadřímá